Agga uus Keiser tahtis omma sõa õnne ka katsta, ja sest et neil wodra Ma peälikkutte ja ue tükkide peäl suur lotus olli, ei olnud ka rahhust ühtegit kuulda, waid nemmad walmistasid ennast weel ennam kui ial, sõtta minna, ja laskksid Asia maalt hulga sõa mehhi tulla et kohhe kewwadel sodda õiete kibbedaste wolks hakkatama.

Meie Wenne-Maal iuhtus sel talwel õige pahha assi, mis meil sureks kahjuks on olnud. Üks Kosakki mees, Pugatsew nimmi, kes kaua Pohla-Maal olli olnud, üks kawwal ja keige kurjusse peäl õiete ärra õppitud mees, tulli omma male taggasi ja hakkas omma Ma Kosakkide seas Mässamist tõstma ja ennesest ütlema et ta se Keiser Peter piddi ollema. Monned rummalad innimesed uskksid kül sedda temma meleheaks. Agga se olli suur walle, sest se Keiser Peter,

Peter, kedda kolmandamaks hütakse, olli jo kahheteistkümme aasta eest Peterburgis omma surma surnud, ja seäl ka maetud, nenda kui keikil teäda on, kes tedda omma silmaga on näinud surnud ja mahhamaetud ollewad. Ommetigi läks se pettus temmale mitme jures korda. Orenburgi Kuwernamentis teggi ta ennesele keigeesite ühhe seltsi keigesantima sou rahwast ja neist kes seäl ollid wangi petud, keigeõalast sousi wõttis ta ennesele peälikkud ja nouandjad. Nendega hakkas ta seäl maal paljo rahwast ärrapõõrma, Mitme jures, kes ennast temma seltsiks heitsid, olli rummalus, mitme jures kartus, ja mitme jures kurri meel. Kus monned pissokessed liinnad ollid, seält melitas ta neid soldatid et nemmad temma al piddid teninia, ja nendega sundis temma jälle teised wäggise et nemmad temma järrele

)(pid-